

[Poulsgaard]

le? De er mange gange begyndt i det små og har vokset sig store.

Der snakkes herinde om det nære samfund osv., men dette har jo netop til formål at holde liv i det nære samfund, for samtidig er hr. Leif Hermann og hans parti sammen med Socialdemokratiet og andre bureaukrater herinde jo i færd med at nedlægge landbruget med miljølovgivningen i hånden. Man må ikke have dyr, man må ingenting, og nu skal vi have marginaljorder. Der bliver simpelt hen nogle hvide pletter på landkortet. Hvis vi kunne få de hvide pletter fyldt ud, hvis vi kunne bevare den lille købmand, skolen og andre ting, var det jo også en fordel. Men nej, hr. Leif Hermann står heroppe og siger, at nogle fine byplanlæggere siger, at det ikke duer, og så er der måske en stakkels mand, der har fået næsen lidt i klemme. Det kan SF aldrig få, for dér er de høje akademikere, og de har overhovedet aldrig fået kendskab til eller forbindelse med det praktiske erhvervsliv. De sidder i de fine kontorer og får deres gode, fede løn, uanset hvordan det ellers ser ud. Men der kunne måske være f.eks. en lille håndværker, der er begyndt, og han har måske ikke forstået den fine lovgivning, sådan som hr. Leif Hermann og andre gør. Så møder han en dag op for amtsrådet og får amtsrådet til at indse, at der er handlet forkert, og så skal han forfølges med brask og bram! Det er simpelt hen ufatteligt, at det ikke snart går op for folk, at SF står for bureaukrati, for ensretning, for centralisering og for en sovjetisering, hvor det er staten alene, der bestemmer. Det er rystende at høre sådan noget, når man ser de meningsmålinger, SF har. Somme tider kunne man godt ønske, at partiet fik flertal, for så fik det da hurtigt ende igen, i hvert fald hvis det vil tillade os at holde valg igen, senest når 4 år er gået, men det kan man jo betvivle at det vil.

Dette er et lille bitte skridt i retning af, at vi kan bevare landsbyerne. Næste år fejrer vi 200-året for stavnsbåndets ophævelse; det ville være dejligt, hvis vi kunne fejre det, uden at landsbyerne var helt affolkede. Dette løser ikke problemet, men det er et skridt i den rigtige retning, så lad være med at høre flere af de taler, hr. Leif Hermann holder!

Leif Hermann (SF):

Når jeg bad om en kort bemærkning før, var det, fordi fru Dagmar Mørk Jensen sagde: den ændring, vi foretager, er jo ikke revolutionerende. Fru Dagmar Mørk Jensen formår sandelig oven i købet at være så fremadskuende, at hun ikke forudser større omvæltninger i landsbyerne på grundlag af dette makværk. Det er da rigtigt, at det måske ikke er revolutionerende, men det er med til at fjerne en af hovedpillerne i den fysiske planlægning. Det er med til at fjerne et styringsinstrument, der, som jeg sagde, hidtil har kunnet anvendes med nogenlunde fornuft.

Så skal fru Dagmar Mørk Jensen selvfølgelig bruge landsbyorganisationerne som sandhedsvidner på, at dette er helt fint. Landsbyorganisationerne har heller ikke været i stand til over for Folketingets miljøudvalg at fortælle andet end det, fru Dagmar Mørk Jensen har citeret i betænkningen, nemlig at det vil have en vis psykologisk effekt. På hvad? Vi har nemlig fået at vide, at hvis der er nogen, der tror, at dette er besværligt, så må de tro om igen. Vi har spurgt, hvor mange zonetilladelser der har givet adgang til erhvervsudøvelse af den i forslaget anførte karakter. Det ved man ikke noget om, men man skriver, at der typisk er tale om uproblematisk ansøgninger, hvortil der meddeles tilladelse, som ikke ankes.

Nu vil jeg så gerne vide: hvor har fru Dagmar Mørk Jensen sin idé fra om, at dette er noget vældig bureaukratisk noget? Fru Dagmar Mørk Jensen skriver oven i købet i betænkningen, at der måske bliver mindre bureaukratiske forhold med hensyn til bosætningsmønsteret i landsbyerne. Må vi ikke godt få at vide, hvori dette bureaukrati ligger? Er det det forhold, at amtsrådet skal give tilladelsen i den ene situation, mens kommunalbestyrelsen blot skal undersøge forholdene i den anden, der ændrer de bureaukratiske situationer? Det sidste spørgsmål i den forbindelse, som fru Dagmar Mørk Jensen så må besvare, er: hvori ligger forskellen på, at der indgives to ansøgninger, om en byggetilladelse og en zonetilladelse, og så én ansøgning om byggetilladelsen?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det er jo klart fremgået, at der er forskellige syn på dette lovforslag. Det, jeg ikke for-